

JOCNOU

Bons mestres

EMILI TEIXIDOR

El manifest de 36 entitats

catalanes per ajudar els docents i l'escola és un dels molts senyals de la reacció dels professionals i la societat davant els mals resultats que ens situen a la cua en totes les enquestes sobre qualitat educativa. Empresaris, intel·lectuals, associacions, sindicats, mitjans de comunicació..., tothom exigeix esforç, rigor i qualitat.

El llibre de Gregorio Luri *L'escola contra el món* (La Campana), amb el subtítol *L'optimisme és possible*, no podia ser més oportú. I necessari. És una crida a l'esperança i a l'optimisme i a la

confiança en els mestres, en l'escola i en la joventut, i també un recorregut intel·ligent i profitós pels principals problemes que ha patit l'ensenyament al llarg del temps. I ofereix reflexions i solucions –per fi algú s'arrisca i proposa alguna cosa més que llàgrimes i revolta!– que estic segur que faran un bon servei a la comunitat. L'educació en el treball i en la dignificació de la persona mitjançant la feina ben feta, l'autoritat del mestre a les aules i de les famílies a casa, la disciplina i l'educació dels hàbits de conducta, l'adquisició de competències per afavorir l'èxit social, la creença en el valor del que es fa dins l'escola... No són valors nous,

diu l'autor, però han hagut de ser els immigrants els qui els assumissin. I posa exemples de famílies musulmanes o hindús que porten els fills a col·legis de monges o capellans perquè els consideren més eficaços educativament.

Ja era hora que algú digués, des de dins, que el millor pla d'ensenyament són els bons mestres. I que sense ells no hi ha pla que funcioni. I que el primer que ha de fer un professor és demostrar la seva autoritat –que no és el mateix que el seu poder–, que ve d'*actor*, que vol dir afegir valor a les coses amb la feina pròpia, i d'*auctoro*, que significa

vincular, establir vincles entre els alumnes i el coneixement. També parla dels professors que, si no volen assumir certes responsabilitats, haurien de renunciar al seu ofici. *Com reclutar els millors professors?* és un dels capítols, que comença dient que la qualitat d'un sistema educatiu no pot ser superior a la dels seus mestres. I de com a Finlàndia, Corea del Sud i Singapur només els alumnes amb els millors expedients acadèmics són acceptats per estudiar magisteri. No pararia de copiar propostes del llibre per empènyer l'educació del país cap endavant. La nostra educació.*